

Barne- og familiedepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

Deres ref: 19/1565

Vår ref: 16/05678-8

Dato: 28.06.19

UDIs svar på høring - Forslag til ny barnevernslov

Utlendingsdirektoratet (UDI) ønsker med dette å komme med sine innspill til Barne- og familiedepartementets høring om ny barnevernslov. UDI støtter formålene som ligger bak forslaget om ny barnevernslov, der det fremheves at loven skal tilpasses dagens samfunn, bidra til bedre barnevernfaglig arbeid og styrke rettssikkerheten.

Barneverntjenestene og barnevernsmyndighetene er viktige samarbeidspartnere for UDI både i enkeltsaker og på myndighetsnivå. Det er flere områder hvor utlendingssektoren og barnevernssektoren har grenseflater. UDI er opptatt av et tydelig og tilgjengelig regelverk som legger til rette for godt samarbeid på alle nivåer og klart definerte sektoransvarsforhold. Med dette som utgangspunkt har vi innspill til de forslagene i høringen som i størst grad berører våre ansvarsområder. Vi vil ta for oss følgende:

- Behov for å synliggjøre *samarbeid og informasjonsutveksling med UDI* i barnevernssaker der barn har tilknytning til andre land
- *Anvendelse av Haagkonvensjonen 1996* overfor barn med sak hos utlendingsforvaltningen
- Bekymringsmelding og undersøkelse i familieinnvandrings saker
- Innspill om barnevernets rolle i søknader om familieinnvandring fra fosterbarn og helsøsken
- Regulering av barneverntjenestens *ansvar for enslige mindreårige asylsøkere*

Behov for å synliggjøre samarbeid og informasjonsutveksling med UDI i barnevernssaker der barn har tilknytning til andre land

I punkt 5.6.3.1. i høringen beskriver forslaget til ny barnevernslov virkeområdet der barn har tilknytning til andre stater. Mange av barna som oppholder seg i Norge eller har vanlig bosted i Norge, og som har tilknytning til andre stater, har en sak hos utlendingsmyndighetene. De kan være barn av arbeidsinnvandrere, utvekslingsstudenter, barn med familieinnvandrings saker eller barn som er kommet til Norge som overføringsflyktninger eller for å søke om beskyttelse etter utlendingsloven. I Barne- og familiedepartementets eget rundskriv Q-42/2015 [Retningslinjer om behandlingen av barnevernsaker der barn har tilknytning til andre land](#) i kapittel 7 og 8 tydeliggjøres det at et nært samarbeid mellom

barnevernsmyndighetene og utlendingsforvaltningen er viktig i oppfølgingen av barn som har tilknytning til andre land. Etter det UDI kan se er ikke samarbeid med utlendingsforvaltningen nevnt i det forelagte høringsnotatet. UDI mener at det er behov for å synliggjøre blant annet:

- barnevernets tilgang til veiledning om utlendingsregelverket
- utveksling av opplysninger både fra og til UDI i enkeltsaker
- samarbeid mellom barneverntjenesten og UDI i enkeltsaker til barns beste

Anvendelse av Haagkonvensjonen 1996 ovenfor barn med sak hos utlendingsforvaltningen

UDI ser behov for at det klargjøres hvilken anvendelse Haagkonvensjonen 1996 kan ha for barn som har en sak hos utlendingsforvaltningen, da dette per i dag ikke er avklart. UDI eller andre i utlendingsforvaltningen kan ha behov for bistand fra Sentralmyndigheten, organisert under Barne- ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir), for å kontakte andre konvensjonslands myndigheter for å spore opp aktuelle omsorgspersoner eller vurdere andre omsorgstilbud for barn med pågående eller avsluttet utlendingssak.

UDI har som utgangspunkt at det beste for barn er å gjenforenes med egen familie, så fremt barnet ikke har et beskyttelsesbehov. Denne forståelsen er i tråd med FNs konvensjon om barnets rettigheter (barnekonvensjonen). For å foreta grundige vurderinger av barnets beste i asyl- eller familieinnvandrings saker er UDI i mange tilfeller avhengig av informasjon fra hjemlandets barnevernsmyndigheter både før og etter selve vedtaket, om eksempelvis omsorgssituasjon i barnets familie, hvilke slektninger som finnes i hjemlandet, alternative omsorgsplasseringer m.m. Det er utfordrende for UDI å innhente slik informasjon, og vi kan ende med å innvilge en tillatelse etter utlendingsloven § 38 på bakgrunn av manglende informasjon om tilgangen til forsvarlig omsorg. Beslutningen vil kunne være basert på en ufullstendig barnets beste vurdering som er tuftet på lite informasjon. Anvendelse av Haagkonvensjonen 1996 i saker fra land som har ratifisert den, som eksempelvis Albania, Romania eller Marokko, kan forebygge økte ankomster av som hovedregel grunnløse asylsøknader fra mindreårige.

Bekymringsmelding og undersøkelse i familieinnvandrings saker

UDI anbefaler at barnevernet får mulighet til å gjøre unntak fra fristene for å sette i gang undersøkelse (eller mulighet til å gjenoppta undersøkelse på et senere tidspunkt) i enkelte tilfeller der barn eller foreldre fortsatt oppholder seg i utlandet når bekymringsmeldingen mottas.

I familieinnvandrings saker sender UDI bekymringsmelding til barneverntjenesten i saker hvor vi innvilger oppholdstillatelse til et barn eller en voksen hvor opplysningene i saken utløser bekymring. Den som får innvilget familie-gjenforening *oppholder seg i utlandet* på vedtakstidspunktet. Det kan ta inntil 6 måneder før barnet eller den voksne reiser inn i landet. Hvis vi sender bekymringsmelding i forbindelse med vår behandling av saken, vil fristene barnevernet har på å gjennomgå bekymringsmeldingen og åpne undersøkelsessak (§ 2-2 annet ledd) gjøre at bekymringsmeldingen blir uaktuell

fordi situasjonen som skaper bekymring ikke er oppstått i Norge ennå. Det er ikke noe å undersøke før familien er samlet her. UDI ser at det er behov for å se nærmere på løsninger som ivaretar denne gruppen bedre.

Innspill om barnevernets rolle i søknader om familieinnvandring fra fosterbarn og helsøsken

UDI vil gjøre oppmerksom på en annen problemstilling som oppstår ved søknad om familieinnvandring fra fosterbarn og helsøsken etter utlendingsforskriften § 9-7 første ledd bokstav c og d. I disse sakene er det et vilkår at norsk barnevernmyndighet har godkjent fosterhjemmet eller fortar en slik godkjenning etter ankomst (fosterbarn bokstav c), og at barneverntjenesten skal uttale seg om referansepersonen er egnet som omsorgsperson (helsøsken – bokstav d)¹.

I nåværende forarbeider til disse bestemmelsene er det ikke gitt noen beskrivelse av hvordan slik godkjenning/uttalelse skal foretas av barnevernet eller hvilke kriterier som skal ligge til grunn for vurderingen. Det omtales heller ikke i høringsnotatet. Barnevernsloven har ingen bestemmelse som regulerer godkjenning eller uttalelse i slike saker, og vi kan heller ikke se det i det nye forslaget. En godkjenning av fosterhjemmet i saker etter utlendingsforskriften § 9-7 1 c vil ikke nødvendigvis kunne behandles på samme måte som ved en ordinær godkjenning av fosterhjem etter barnevernsloven § 4-22 (tilsvarende § 50 i nytt lovforslag).

Som følge av dette opplever UDI at barnevernet er usikre på hvordan henvendelser angående slik godkjenning eller uttalelse, skal følges opp. Vi opplever i enkelte saker at barnevernet ikke ønsker å uttale seg eller gi godkjenning på bakgrunn av manglende regulering og rutiner, og vi får dermed ikke de opplysningene som de aktuelle bestemmelsene i utlendingsforskriften forutsetter. Vi ser derfor et behov for at dette reguleres nærmere.

Regulering av barneverntjenestens ansvar for enslige mindreårige asylsøkere

I høringsnotatets punkt 15.4. foreslås endringer i barnevernloven §§ 5A-3 annet ledd og 5A-5 annet ledd som omhandler at omsorgssentre skal varsle barneverntjenesten dersom barnet ikke kan ivaretas på en tilfredsstillende måte i omsorgssenteret. BFD viser til at bestemmelsene er upresise, og at det å fjerne teksten om at Bufetat skal varsle barneverntjenesten vil tydeliggjøre Bufetats ansvar for å gi et forsvarlig tilbud tilpasset målgruppens behov. Bufetat har som kjent omsorgsansvaret for enslige mindreårige asylsøkere under 15 år, mens UDI har omsorgsansvaret for enslige mindreårige asylsøkere mellom 15 og 18 år som bor i mottak. Kapittel 5A regulerer ikke UDIs omsorgsansvar for enslige mindreårige asylsøkere. Det er imidlertid anmodet fra Stortinget om at UDIs omsorgsansvar reguleres, og UDI har i denne sammenheng spilt inn at denne reguleringen bør harmoniseres med kapittel 5A i barnevernloven. Endringer i dette kapitlet kan følgelig også få betydning for UDIs anbefaling om å harmonisere forvaltning av vårt omsorgsansvar for enslige mindreårige i mottak med Bufetats omsorgsansvar.

UDIs forståelse av barneverntjenestens ansvar for enslige mindreårige i mottak

Beskrivelsen i høringsnotatet om gjeldende rett- og praksis er forskjellig fra det som beskrives i RS Q-06/2010 [Barneverntjenestens ansvar for enslige mindreårige asylsøkere og andre mindreårige personer i mottak, omsorgssentre og kommuner](#). UDI forholder seg til ordlyden i dette rundskrevet når det gjelder barneverntjenestens ansvar for enslige mindreårige i mottak. Vi anser det derfor som relevant å vise til bakgrunnen for dette rundskrevet, samt hvordan UDI forholder seg til rundskrevet i praksis.

Rundskrevet ble skrevet som en konsekvens av kritikk fra Riksrevisjonen. Kritikken fra Riksrevisjonen i Riksrevisjonens uttalelser dok. 1 (2010-2011) lød:

«Riksrevisjonen ser alvorlig på at kommunal barneverntjeneste ikke følger opp bekymringsmeldinger fra mottak for enslige mindreårige asylsøkere og vegrer seg for å gripe inn når omsorgssituasjonen er uavklart. Riksrevisjonen merker seg at departementet vil informere om og presisere overfor kommunene barneverntjenestens ansvar og plikter for enslige mindreårige asylsøkere i mottak.

Riksrevisjonen er bekymret for at rettssikkerheten til enslige mindreårige asylsøkere mellom 15 og 18 år ikke blir godt nok ivaretatt mens de bor i statlige mottak. Kvalitet og innhold i mottakstilbudet til enslige mindreårige asylsøkere mellom 15 og 18 år er i liten grad regulert i lov og forskrift. Dette kan gjøre det vanskelig for gruppen å ivareta sine rettigheter ved eventuelle brudd fra mottakenes side. Kvalitative tilsyn ved statlige mottak for enslige mindreårige asylsøkere utføres av Utlendingsdirektoratet selv og ikke av et uavhengig tilsynsorgan. Riksrevisjonen har merket seg at departementet uttaler at det vil underlegge forholdet en ny vurdering, men at det ikke har grunnlag for å konkretisere nærmere når eventuelle endringer i dagens tilsynsordning vil bli iverksatt. Det er viktig at bekymringsmeldinger fra asylmottak for enslige mindreårige følges opp av barnevernet i alle aktuelle kommuner. Justis- og politidepartementet opplyser at det har dialog med Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet om dette.»

Som oppfølging av dette skrev BFD følgende i punkt 1 i eget rundskriv Q-06/2010 *Barneverntjenestens ansvar for enslige mindreårige asylsøkere og andre mindreårige personer i mottak, omsorgssentre og kommuner*:

1. *Enslige mindreårige asylsøkere mellom 15-18 år som har plass i et asylmottak, med behov for hjelp utover det asylmottaket kan tilby.*

Ansatte ved mottak, verger, lærere, helsepersonell eller andre som møter enslige mindreårige asylsøkere, kan i enkelte saker være bekymret for et barns situasjon, og kan mene at han/hun trenger oppfølging og hjelp fra barnevernet. Det kan være barn eller ungdommer med rus- eller alvorlige atferdsproblemer, barn som trenger ekstra omsorg på grunn av spesielle behov, eller det kan være mistanke om at barnet er offer for menneskehandel. Dersom barneverntjenesten mottar en skriftlig eller muntlig melding om bekymring fra mottaket eller andre, skal barneverntjenesten følge opp en slik bekymringsmelding etter samme prosedyrer og saksbehandlingsrutiner som gjelder for andre barnevernssaker. Barneverntjenesten skal med andre ord gjennomgå og vurdere om

meldingen skal følges opp med undersøkelser etter § 4-3 i lov om barneverntjenester (jf. § 4-2). Dersom barneverntjenesten mener det er rimelig grunn til å tro at det foreligger forhold som kan gi grunnlag for tiltak etter kapittel 4 i loven, skal barneverntjenesten snarest undersøke forholdet og eventuelt også utrede saken (jf. § 4-3).»

UDI mener at disse formuleringene ville vært annerledes, om forståelsen av barnevernets sektoransvar for enslige mindreårige i mottak hadde vært slik BFD fremlegger i høringsnotatet om ansvaret for enslige mindreårige i omsorgssentre.

Vi vil også trekke fram at forståelsen av barnevernets sektoransvar, basert på formuleringene over, ble lagt til grunn da UDI og Barne- ungdoms og familiedirektoratet (Bufdir) i 2016 sammen hadde et prosjekt med felles opplæring av ansatte i mottak for enslige mindreårige og ansatte i barneverntjenesten. Formålet var å øke kunnskapen om hverandres ansvar og roller og å skape grunnlag for gode samarbeidsrelasjoner lokalt. I dette prosjektet ble ikke barnevernets sektoransvar for enslige mindreårige i mottak problematisert eller innskrenket.

Ordlyden i rundskriv Q-06/2010 er også kommunisert til vertskommuner ved etablering av mottak rundt om i landet, og ligger også til grunn for utmålingen av vertskommunetilskuddet, se UDIs [RS 2011-025 Tilskudd til vertskommuner for asylmottak og omsorgssenter](#). Her står det under punkt 3.2 Barneverntjenester:

«Lov om barneverntjenester gjelder for alle barn i Norge uavhengig av asylsøkerstatus og statsborgerskap. Asylsøkende barn har, som alle andre barn i Norge, rett til å motta tjenester og tiltak etter lov om barneverntjenester, dersom barnet har et særlig behov for hjelp. Nærmere informasjon og retningslinjer framgår av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementets rundskriv Q-06/2010 Barneverntjenestens ansvar for enslige mindreårige asylsøkere og andre mindreårige personer i mottak, omsorgssentre og kommuner.»

Her vil vi også påpeke at Beregningsutvalget i flere omganger har foretatt gjennomganger vertskommuners utgifter, nå sist med særlig fokus på vertskommuner for mottak for enslige mindreårige. Ingen av aktørene, herunder KS eller noen av de aktuelle vertskommunene, har uttrykt uenighet i forståelsen av barneverntjenestens ansvar slik den er formulert i rundskrivet.

UDI mener at det ovenstående synliggjør at BFDs fremstilling av barnevernets sektoransvar overfor enslige mindreårige i omsorgssentre ikke harmonerer med beskrivelsen av barneverntjenestens ansvar i rundskriv Q 06-2010. UDI kan ikke si noe konkret om hvordan praksis er når det gjelder barneverntjenestens tiltak overfor enslige mindreårige i omsorgssentre eller hvor store konsekvenser disse lovpresiseringene vil ha for de under 15 år, men det ville hatt omfattende konsekvenser dersom en tilsvarende endring skulle gjøres gjeldene for enslige mindreårige i mottak. Nedenfor vil vi utdype dette.

Praktiske konsekvenser av forslagetets regulering av barneverntjenestens ansvar overfor enslige mindreårige asylsøkere

Dersom den nye reguleringen av barneverntjenestens sektoransvar overfor enslige mindreårige på omsorgssentre legges til grunn som gjeldende rett, og dette også blir gjeldende rett for enslige mindreårige i mottak, kan dette få

konsekvenser på flere nivåer, både for barna det gjelder og for rammene for mottakene.

UDI er opptatt av å ivareta omsorgsansvaret for enslige mindreårige i mottak på en god måte innenfor de rammene vi har. Disse rammene setter likevel klare begrensninger for omfanget av omsorgen som gis og hvilke ekstratiltak vi kan sette inn for enslige mindreårige med særskilte behov. I høringsnotatet legges det til grunn at de foreslåtte endringene i nytt kapittel 11, tidligere 5A i barnevernloven, ikke innebærer endringer i gjeldende rett. Det er viktig for UDI å presisere at det har konsekvenser for oss da vi har ønsket å gå i retning av å harmonisere reguleringen av vårt omsorgsansvar med Bufetat sitt omsorgsansvar. De foreslåtte endringene innebærer at forskjellene kan bli større. Vi viser til gjennomgang av allerede eksisterende forskjeller i omsorgstilbudet mellom omsorgssenter og mottak i temarapporten fra Nasjonal Institusjon for Menneskerettigheter (NIM) [Temarapport 2016 Omsorg for enslige mindreårige asylsøkere](#).

Dersom BFDs forslag om barneverntjenestens ansvar overfor enslige mindreårige i omsorgssentre også skal gjøres gjeldende for barneverntjenestens ansvar for enslige mindreårige i mottak gjennom harmonisering av regelverkene, vil konsekvensene kunne bli at mottak som ellers ville fått veiledning, og enslige mindreårige som ellers ville fått bistand fra barneverntjenesten, vil ha behov for kompensierende tiltak. Dersom kompensierende tiltak ikke settes inn vil det innebære redusert ivaretagelse av omsorgssituasjonen til enslige mindreårige i mottak generelt sett, og særlig for de mest sårbare. For å unngå dette er det behov for andre juridiske, økonomiske og administrative rammer for både etablering, oppfølging og drift av mottak for enslige mindreårige, og for oppfølging av det utvidede omsorgsansvaret. Blant praktiske konsekvenser som følge av forslaget og en eventuell harmonisering av regelverkene, kan vi trekke fram følgende (listen er ikke uttømmende):

- Mottakene vil ikke lenger kunne få veiledning fra lokal barneverntjeneste for å forebygge og håndtere krevende enkeltsaker. Dette gir et behov for å erstatte den barnevernfaglige veiledningskompetansen som bortfaller.
- Mottakene vil ikke lenger ha faste samarbeidsmøter med barneverntjenesten som generell faginstans på lokalt nivå. Dette gir et behov for etablering av en annen barnevernfaglig veiledningsinstans som kan veilede mottakene.
- Lokal barneverntjeneste vil ikke lenger kunne tilby hjelpetiltak, som for eksempel råd og veiledning, besøkshjem eller støttekontakt. Dette innebærer i praksis at barneverntjenestens minsteinngrepsprinsipp ikke gjør seg gjeldende for enslige mindreårige asylsøkere.
- Lokal barneverntjeneste vil ikke lenger kunne tilby beskyttelsestiltak, akutt plasseringer eller omsorgsplassering ved behov. Det kan eksempelvis gjelde i barnebrudsaker, som beskrevet i tolkningsuttalelse fra Bufdir av 7.april 2017, se [2017-04-07. 50358-1/2017. Bruk av barnevernloven § 4-6 annet ledd og § 4-12 overfor enslig mindreårige asylsøkere som bor på asylmottak](#).
- Barneverntjenesten vil ikke kartlegge situasjonen og behov for tiltak for enslige mindreårige som har omfattende omsorgsbehov etter andre paragrafer i barnevernsloven enn dagens §§ 4-24 og 4-29. Dette innebærer at behovet for å kartlegge, vurdere og fatte beslutninger om

egnede tiltak må ivaretas på annet vis, og at det må utarbeides tilstrekkelig hjemmelsgrunnlag for at disse oppgavene skal kunne forvaltes av andre enn barneverntjenesten.

- Det er mulig at mottakene ikke lenger vil kunne sende bekymringsmelding til barneverntjenesten for å sikre at omsorgssituasjonen til enslige mindreårige som kommer med følgeperson blir ivaretatt, også omtalt i Ot.prp.nr 28 (2007-2008) *Om lov om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv. (Omsorgen for enslige mindreårige asylsøkere inntil bosetting eller retur)* punkt 3.11.3 s. 26. Dette innebærer at kompetansen til å vurdere omsorgssituasjonen til enslige mindreårige i mottak og omsorgsevnen til følgepersonen må ivaretas på andre måter.
- Det reduserte ansvaret til vertskommunens lokale barneverntjeneste bør medføre reduksjon av vertskommunetilskuddet. Det bør da også vurderes nærmere om dagens ordning med særtilskudd, se [RS 2011-025 Tilskudd til vertskommuner for asylmottak og omsorgssenter](#) punkt 3.2.1 fortsatt kan sies å være målrettet og tilstrekkelig.

Forskjellsbehandling av enslige mindreårige asylsøkere?

Dersom forslaget i praksis også skulle innebære en innsnevring av barneverntjenestens ansvar ovenfor enslige mindreårige i mottak, vil det slik UDI ser det, føre til en forskjellsbehandling av enslige mindreårige asylsøkere sammenlignet med andre barn. Prinsippene i barnevernsloven, blant annet minsteinngrepsprinsipp og prinsippet om tidlig innsats, vil ikke gjelde på samme måte for dem som for andre. De vil kun ha adgang til tiltak etter hjemlene §§ 4-24 og 4-29 i nåværende barnevernlov, som regulerer tvangstiltak som følge av alvorlige atferdsproblemer, eller dersom barnet står i fare for å utnyttes til menneskehandel. De vil heller ikke ha samme adgang til å få sin situasjon og sine behov vurdert med den barnevernfaglige kompetansen som barneverntjenesten besitter.

Dersom gjeldende rettstilstand skal være at barneverntjenesten kun skal kontaktes dersom den enslige mindreårige har rusproblemer eller andre alvorlige atferdsproblemer, eller står i fare for å utnyttes til menneskehandel, har det også betydning at atferdsbegrepet er foreslått å kun gjelde «alvorlig utagerende atferd», slik det er foreslått i punkt 10.4.2.1. i høringsnotatet. Det vises til at denne tydeliggjøringen skal avgrense mot at introverte utfordringer som spiseforstyrrelser og selvskadning faller utenfor vilkåret i ny § 6-2 første ledd. BFD viser til at barn med disse type utfordringer kan ha behov for hjelp fra barneverntjenesten, men at dette i så fall må vurderes etter andre bestemmelser i barnevernsloven, se s.157 i høringsnotatet. For enslige mindreårige i mottak og omsorgssenter fører dette imidlertid til at de ved en innskrenkende tolkning av atferdsbegrepet, sammenholdt med forslaget som i praksis kan innskrenke barneverntjenestens ansvar, vil miste adgang til hjelp fra barneverntjenesten for alle andre tilfeller av behov for hjelp enn alvorlige utagerende atferdsproblemer eller dersom de står i fare for å utnyttes til menneskehandel.

Utvidet ansvar for mottak og omsorgssenter ved forsvinninger?

Under punkt 15.4 skriver BFD at omsorgssentrene også har ansvar når barn forsvinner for å lete etter et barn som forsvinner fra omsorgssenteret. I slike tilfeller, skriver BFD, vil både senteret og Bufetat ha ansvar for å søke etter og prøve å lokalisere barnet, eventuelt i samarbeid med politiet om det er nødvendig. Se side 223 i høringsnotatet. Dersom dette forslaget også skal gjelde UDIs ansvar ved forsvinninger av enslige mindreårige som bor i mottak, mener vi at formuleringen synes å vise til et nytt og mer utstrakt ansvar for omsorgsansvarlig enn tidligere ved forsvinninger. Forslaget i høringsnotatet synes å innebære i større grad oppsøkende- og/eller etterretningsarbeid.

UDI jobber aktivt, i samarbeid med andre aktører, med å forebygge at mindreårige forlater mottak uten å oppgi hvor de drar. Mottakene er på lik linje med omsorgssentrene frivillige botilbud hvor det ikke er adgang til å benytte tvang. Dersom en mindreårig ønsker å forlate mottaket, kan ikke mottaksansatte holde han eller henne tilbake. I tilfeller der en enslig mindreårig forlater mottak har UDI rutiner for hva som skal gjøres, regulert i UDIs rundskriv RS 2015-009 [Krav til varsling og oppfølging når enslige mindreårige forsvinner fra statlige mottak](#). Av rundskrivet fremkommer det at:

- Mottak for enslige mindreårige skal sende savnetmelding til politiet når en enslig mindreårig asylsøker er forsvunnet, med kopi til UDI regionkontor, til barnets representant og eventuelt advokat.
- Det sendes en bekymringsmelding om at barnet er forsvunnet til barneverntjeneste i kommunen hvor mottaket ligger eller til den kommunen hvor man tror barnet befinner seg.
- Den mindreårige skal meldes savnet straks og senest innen 24 timer. Mottaksansatte skal undersøke omstendighetene knyttet til forsvinningen fra mottaket, blant annet gjennom dialog med representanten.
- Barnevernet har et ansvar hvis barnet er på kjent adresse i ny kommune. Politiet har et ansvar for å ettersøke og etterforske hvis det er grunn til å tro at det har skjedd en kriminell handling.

Det fremstår noe uklart hva ordlyden i høringsnotatet «ansvar for å *søke etter og prøve å lokalisere barnet*» viser til i denne sammenheng. Mottaksansatte som har fått delegert omsorgsansvaret fra UDI, har begrenset adgang til å drive med oppsøkende arbeid i noe særlig geografisk omfang, og de har ikke adgang til å drive med etterretning, for å lokalisere mindreårige. Det bør derfor presiseres hva dette ansvaret for å *søke etter og prøve å lokalisere barnet* innebærer i praksis. Slik vi ser det, vil disse oppgavene som hovedregel være politiets ansvarsområde.

Avslutningsvis vil UDI anbefale at konsekvensene av de foreslåtte presiseringene i nytt kapittel 11 utredes nærmere for å klarlegge hvilken betydning de har og skal

ha for enslige mindreårige i omsorgssenter sammenlignet med enslige mindreårige i mottak.

Hilsen

Stephan Mo
avdelingsdirektør

Ina Knarvik Hørnes
seksjonssjef

Dokumentet er godkjent elektronisk i Utlendingsdirektoratet og har derfor ingen signatur.

Brevet sendes kun elektronisk.